

Sztolnia z okolic Lubiechowa – „Jaskinia Daisy”

W bezpośrednim sąsiedztwie Wałbrzycha mieści się niewielka miejscowość Lubiechów. Między nią, a Wałbrzyską Specjalną Strefą Ekonomiczną, w lesie wchodzącym w skład Książańskiego Parku Krajobrazowego, można zwiedzić dość ciekawe sztolnie.

Dojść do nich najlepiej spod zakładów „Toyoty” mieszczących się w strefie. Tu naprzeciw parkingów, kierujemy się przez łąki w kierunku lasu. Cofamy się ścieżką biegnącą przez łąkę w kierunku Szczawienka, żeby po około 200 m dojść do krawędzi lasu. Tu przy ścieżce po prawej stronie stoi rozłożyste drzewo, a zanim resztki wykopów po nieistniejącej już leśniczówce. Ścieżką idziemy prosto, by po około 50 m skręcić z głównej, w jej boczną odnogę w prawo, na dróżkę która lekko opada w dół. Tym razem po 150 m dochodzimy do strumyka, przy nim charakterystyczne trzy betonowe płyty, teraz ostatni zakręt w lewo i ścieżką po 100 m dochodzimy do starej ściany wyrobiska, mieszczącej się tuż przy niej po prawej stronie. Wejścia do sztolni leżą na wyższym poziomie wyrobiska nie widocznym ze ścieżki.

Według informacji internetowych o ciekawostkach tego rejonu, sztolnie w XVIII wieku wykorzystywane były przy wydobywaniu złóż srebra. Skała w której zostały wydrążone to rodzaj brekcji, który możemy spotkać w okolicy Zamku Książ z wstawkami np. wapienia. Niektóre ściany wykazują doskonałą łupliwość.

Możemy tu zwiedzić dwie sztolnie. Większa ma długość 57 m, przy głębokości 24 m. Posiada trzy otwory. Jest to jedna długa upadowa sala, która następnie z powierzchnią łączy się pionowym szybem o wysokości 12 m, z którego odchodzi korytarz, zakończony trzecim otworem położonym tuż nad pierwszym. Na ścianach sali w kilku miejscach występują białe nacieki w postaci pól i niewielkich kaskad. Sztolnia ze względu na te nacieki przez niektórych nazywana jest „Jaskinią Daisy” (od pobliskiego Jeziora Daisy, dawnego zalanego wyrobiska wapienia i byłej właścicielki Zamku Książ Księżnej Daisy), choć obiekt jest w całości antropogeniczny.

Druga sztolnia jest znacznie mniejsza i ma 19,5 m długości. Jest w całości pozioma. Za ciaśniejszym wejściem mamy prosty korytarz od którego odchodzą trzy niewielkie odnogi.

Plany sporządzili, w marcu 2007 roku, M. Daszkiewicz, B. Sierota i A. Wojtoń